

U T Ó Í R Á S.

Több mint tizenegy éve hogy e sorokat íram. Te ezenben fölserdülél; a vídám gyermek oly hív barátnőmmé fejlett, a mily leánya kevés atyának lehet. Ha valaki e világon, Te számot tarthatsz, az Írás szavaiként, hogy jó dolgod legyen s hosszú életű légy e földön.

A szeretet elsőségeinek egyike, hogy a mit már több ízben adott, újra meg újra oda ajánldékozhatja, sőt tulajdonkép nincs is más egyebe amit adjon. Vedd hát Te is most újlag, amit már régóta bírsz : szívemet, szeretetemet, legbensőbb áldásomat mind örökre.

Bécs, November 1-jén 1836.

